Καθώς η μάχη συνεχιζόταν, ο Αίαντας του Τελαμώνα, «το κάστρο αυτό των Αχαιών», διέσπασε την τρωική παράταξη και σκότωσε τον Ακάμα, γιο του βασιλιά της Θράκης, Εύσωρου. Και ο Διομήδης σκότωσε τον Άξυλο, γιο του Τεύθραντα. Και ο Ευρύαλος τον Δρήσο και τον Οφέλτιο και τ' αδέλφια Αίσωπο και Πήδασο. Και ο Πολυποίτης τον Αστύακλο. Και ο Οδυσσέας τον Πιδύτη. Και ο Τεύκρος τον Αρετάονα. Και ο Αντίλοχος τον Άβληρο. Και ο Αγαμέμνονας τον Έλατο. Και ο Λήιτος τον Φύλακο. Και ο Ετρύπυλος τον Μελάνθιο. Ο Άδραστος βρέθηκε στα χέρια του Μενέλαου. Ζήτησε έλεος αλλά έσπευσε και τον σκότωσε ο Αγαμέμνονας. Και ήταν και ο γέρο Νέστορας που εμψύχωνε τους Αχαιούς.

Οι Τρώες υποχωρούσαν. Ο μάντης Έλενος, γιος του Πρίαμου κι αυτός, έσπευσε κοντά στον Έκτορα και τον Αινεία και τους ζήτησε να σταθούν στις πύλες της Τροίας και να εμποδίσουν τους Τρώες να υποχωρήσουν μέσα στην πόλη. Και συμβούλευσε τον αδελφό του, μετά, να πάει να βρει την Εκάβη, τη μητέρα τους, και να της ζητήσει να τάξει θυσίες στην Αθηνά, μήπως και την εξευμενίσουν.

Ο Έκτορας χώθηκε ανάμεσα στους Τρώες που υποχωρούσαν κι άρχισε να τους εμψυχώνει. Κατάφερε να τους κάνει να σταθούν. Η έφοδος των Αχαιών ανακόπηκε. Ήταν σειρά τους να υποχωρήσουν. Ο Έκτορας γύρισε στην πόλη. Στο πεδίο της μάχης, βρέθηκαν αντίπαλοι ο Διομήδης κι ο Γλαύκος, ο γιος του Ιππόλοχου κι εγγονός του Βελλεροφόντη. Αναγνωρίστηκαν και θυμήθηκαν ότι οι παππούδες τους, ο Οινέας κι ο Βελλεροφόντης, ήταν φίλοι. Αντί να μονομαχήσουν, πήδησαν από τα άρματά τους και χύθηκαν ο ένας στην αγκαλιά του άλλου. Κι αντάλλαξαν τα όπλα τους: Ο Διομήδης πήρε τα χρυσά του Γλαύκου κι ο Γλαύκος τα χάλκινα του Διομήδη. Τα χρυσά, σημειώνει ο ποιητής, είχαν αξία εκατό βοδιών. Τα χάλκινα, μόλις εννιά.

Την ίδια ώρα, ο Έκτορας περνούσε τις Σκαιές Πύλες κι έμπαινε στην πόλη. Τον τριγύρισαν οι γυναίκες που προσπαθούσαν να μάθουν νέα για τους άντρες και τα παιδιά τους. Τις κάλεσε να προσευχηθούν και μπήκε στο παλάτι, βρήκε τη μάνα του και της μετέφερε την έκκληση του Έλενου. Η Εκάβη έφυγε για τον ναό της Αθηνάς. Στον δρόμο την είδαν και την ακολούθησαν πολλές αρχόντισσες. Η Αθηνά αρνήθηκε την ικεσία τους.

Στο παλάτι, ο Έκτορας αναζήτησε τον Πάρη. Τον βρήκε να ασχολείται με τα όπλα του. Τον κατσάδιασε. Ο Πάρης υποσχέθηκε να γυρίσει στη μάχη. Με την ευκαιρία, ο Έκτορας έψαξε να βρει την γυναίκα του. Δεν ήξερε, αν θα τύχαινε να την ξαναδεί. Η Ανδρομάχη όμως δεν

βρισκόταν στο παλάτι. Ο Έκτορας τη συνάντησε στο δρόμο καθώς πήγαινε στο πεδίο της μάχης. Κρατούσε από το χέρι τον γιο τους, τον Αστυάνακτα. Ήταν η τελευταία φορά που βλεπόντουσαν. Καθώς ετοιμαζόταν να φύγει για τη μάχη, τον πρόλαβε ο Πάρης. Κίνησαν μαζί προς την έξοδο της πόλης.

(τελευταία επεξεργασία, 9 Φεβρουαρίου 2022)